

[Lorentzen.]

til, at det af det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen m. fl. forelagte Lovforslag ophøjes til Lov i den foreliggende Skikkelse.

Aksel Møller: Den højtærede Indenrigsminister har valgt at forelægge disse Forslag vedrørende Lov om Leje og Lov om Boliganvisning i praktisk talt uændret Skikkelse. Forlængelsen for 1 Aar af disse to Love vil ikke støde paa Modstand hos mit Parti, ej heller vil den Ændring, som er foreslaaet med Hensyn til § 73 a om Forbud imod at lægge Dele af en Lejlighed sammen med en anden, volde nogen Vanskelighed fra mit Partis Side — alt under den samme Forudsætning som den, det ærede Medlem Hr. Lorentzen gjorde gældende, at Bestemmelsen administreres hensynsfuldt.

Utvivlsomt har den højtærede Minister haft Ret i, at den herskende Boligmangel vanskeliggør en Tilbagevenden til friere Former, og derfor er den politiske Stilling, han har valgt at indtage i denne Sag, vel forstaaelig, eftersom Lejeloven i sin nuværende Form baade i 1943 og i 1945 havde en enig Rigsdag bag sig. Den højtærede Indenrigsminister begiver sig saaledes ikke ud paa det uprøvede paa dette Omraade. Det var vel næppe med Tanken derpaa, at den højtærede Ministers Kollega, Finansministeren, forleden Dag erklærede, at det værste ved Politikerne var, at de savnede Mod; jeg tror ikke, det kan have været disse Lovforslag, der har været i Finansministerens Tanke, for den Nødvendighed, som omgiver os i denne Sag, stiller sine Krav baade af politisk og af saglig Karakter.

Naar Ministeren har stillet et praktisk talt uændret Forslag til Lejelov, fritager det jo ogsaa os, som har overværet denne Lovs Vedtagelse, fra at gaa i Enkeltheder med Hensyn til dens Indhold. Der foreligger ikke, saa vidt jeg kan se, i den Tid, der er gaaet, siden Loven blev vedtaget, en saadan Udvikling, at de Bestemmelser, Loven indeholder, nu behøver at tilsidesættes eller at ændres; Forholdet er ikke det, at Lejernes Vilkaar er blevet ringere, Forholdet er ikke det, at der er dukket nye Problemer op, som berettiger til og kræver af os en Omvurdering af de Synspunkter, hvorpaa Loven bygger; vel at mærke denne midlertidige Lov, for det ønsker jeg, ligesom det ærede Medlem Hr. Lorentzen gjorde det, stærkt at understrege, at det jo her drejer sig om en midlertidig Lovgivning.

Det er klart, at med den Form, Lejelovgivningen efterhaanden har taget, er den i sig selv et meget betænkeligt Indgreb i

Ejendomsretten. Den højtærede Indenrigsminister vendte sig til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen og bedyrede over for ham, at Ministeren ansaa Ejendomsretten for en ubetinget Realitet. Paa Baggrund af det, som denne midlertidige Lovgivning allerede gennem mange Aar har gennemført over for Ejerne, havde det vist været tilstrækkeligt at sige, at Ejendomsretten er en betinget Realitet, for ingen kan vel være i Tvivl om, at den gældende Lovgivning — den som altsaa nu skal forlænges — i meget, meget høj Grad tilsidesætter, hvad vi under normale Forhold vilde anse for „utilsidesætteligt“ ud fra Ejendomsrettens Synspunkter. Det være langt fra, at mit Parti vil bestride, at der ogsaa under fuldt normale Forhold paa Udlejningsomraadet bør være en Lovgivning, eksistere Regler, som beskytter den svagere Part i Lejeforholdet. Men saadanne Regler, der deler Sol og Vind lige, er vi jo for længst vokset ud over. Hvis man virkelig mener noget alvorligt med Grundlovens Bestemmelser om Ejendomsrettens Ukrænkelighed, maa man naturligvis være betænkelig ved denne Lovgivning, og man maa, hver Gang Lejlighed gives, understrege, at Lovene her er blevet konciperet af Nødvendigheden, og at deres Varighedsperiode maa være begrænset til Ophøret af den Nødvendighedstilstand, som Forholdene har udviklet paa Boligmarkedet. Det vilde vel ogsaa være rimeligt her ved Behandlingen af Lovforslaget, i hvert Fald ved første Behandling, at gøre opmærksom paa de store Fordele, som det danske Samfund har opnaaet ved denne Lov i den Tid, den har løbet, nemlig det, der er opnaaet ved Huslejestop, det, der er opnaaet ved, at i alt Fald denne absolutte Nødvendighedsartikel for Befolkningen ikke er vokset i Pris med samme Hast, som alle andre Priser er vokset.

Det er vel naturligt ved denne Lejlighed at gøre opmærksom paa, at denne Fordel jo ikke er opnaaet, uden at der dertil har knyttet sig væsentlige Gener. Saaledes kan man med Rette pege paa, at Landets Husejerstand er den eneste af alle Befolkningsgrupper, som ikke har faaet sine økonomiske Forhold forbedret i Løbet af disse Aar. Jeg tror, at den højtærede Minister vil være fuldstændig enig med mig i, at den Tilstand, som Udlejerne økonomisk lever under nu, er meget, meget ringere end før Krigen. Huslejepristallet, som den 1. April 1940 androg 111 Points, er vokset til 125, medens det almindelige Pristal i samme Tid er vokset fra 107 til 169. Huslejen i København er — for at tage et Tal, vi har sikkert